

der have været tilstede, er uindsletteligt. Det var i Nærheden af mit Fødehjem; jeg var dengang en Dreng, og var ikke tilstede ved selve Strandingen, men jeg erindrer de Omstændigheder, der bleve fortalte, som om det var skeet igaar. Mandskabet maa ikke have kunnet begribe, at det var umuligt at redde dem, og troede formodentlig, at det var Lømpenhed eller Fjendskab, fordi de vare Landets Fjender, at Intet skete til deres Redning; thi man saae dem at henvende truende Gebærder mod Landet. Siden den Tid har mangen stolt Sømand luffet sine Dine paa den samme Kyst, og det er først i de senere Aar, at man har været saa heldig at opfinde Redskaber, hvorved man har kunnet redde Forulykkede. Imidlertid maa man glæde sig over, at Saa-danne nu ere bragte tilveie, og at der allerede i den korte Tid, hvori Redningsstationerne have været i Virksomhed, er reddet 30 Menneskers Liv, der formodentlig uden Redningsapparaterne vilde være blevne et Bytte for Bølgerne. — Jeg skal nu tillade mig at skildre en lykkelig Redning, som er indtruffet i dette Efteraar. Det var Skibet Charlotte fra Gesle, som i Slutningen af October styrede sin Cours i en mørk Nat gennem Nordsoen. Capitainen troede sig noget nordvest for Norge; Natten var kold, mørk og stormende. Han havde selv nylig overtaget Nattevagten, da han med Gæt seer en hvid Stribe i Lø for sig, hvilket han derefter bemærkede var brydende Søer, og strax derpaa huggede Skibet. Alt kom op paa Dækket, Skibet huggede og huggede, man kappede Masterne med en saadan Iver, saa at Stormasten faldt for 5 Slag. Alt blev gjort klart, men Skibet var strandet, det var totalt forløst. Imidlertid blev Havet ved at bryde over Skibet, tog Standskældningen og andre Ting bort, og Mandskabet kunde kun med Banskellighed holde sig fast paa Dækket. Man opgay nu Haabet om Livet og tænkte, der var ikke Andet for end at drukne i Bølgerne. Da opgik pludselig en Haabets Lykkeskjerne for Mandskabet, og denne Lykkeskjerne var en Redningsfakkel, som Mandskabet paa Stranden tændte. Skibet stod nemlig ud for Veilby paa Harboore, kun et Par Hundrede Alen fra Landet. Uagtet Nattens Mørke havde Stranda-

vagten strax bemærket, at Skibet strandede. Apparaterne fra Glyvholm Station vare øieblikkelig komne tilstede tilligemed Bestyreren, Kammeraad Claudi, og det første, man gjorde, var at tænde Fakkelen. Man tænke sig nu Mandskabets Glæde; de troe sig langt fra Kysten, da de med Gæt see sig tæt ved den, see en stor Masse Mennesker beskæftiget for at frelse dem. Kort Tid derefter saae de en Raaket flyve over deres Hoveder, men da Ingen ret kjendte den Maade at redde paa, lagde de ikke noie Mærke dertil, og først da det begyndte at grye ad Dag, saae de, at der laa en Line over Skibet. Raakatapparatet havde nemlig kastet Linen sikkert ud med første Slag over Ruffet, Trossen blev da bunden fast ved Skibet, Redningsstolen sat i Bevægelse, og inden en halv Time var hele Mandskabet reddet og stod frelst paa Kysten. Da jeg i Slutningen af forrige Aar var henne paa Stationen Glyvholm, og der saae Redningsapparaterne mynstre, kom den svenske Capitain med sin Kone (han havde nemlig sin Kone med sig) der tilstede. Der var den Dag Auction paa det Sted, hvor de vare strandede, men de lode Auction være Auction for at komme og see de herlige Instrumenter, der havde reddet deres Liv, og det var rørende at see den Enthusiisme og Kjærlighed, som især Konen viste til dem, og den Taknemmelighed, de havde til Kystbeboerne; Alt skulde atgænes, og Alt skulde med til Sverrig. Jeg har kun fortalt denne Redningshistorie for at vise, hvad Gavn alle-rede disse saa Indretninger have gjort.

Riis: Alle de sørgelige Historier, som vi nys have hørt, vidne jo kun om Nødvendigheden af, at der etableres et virkeligt og fornuftigt Redningsvæsen paa Vestkysten af Jylland, ligesom ogsaa jeg har det Haab, at Regjeringen i Forening med Rigsdagen ikke vil lade det beroe alene ved Vestkysten af Jylland, men at Virksomheden ogsaa udstrækkes til flere andre Kyststrækninger, hvor det ofte har vilst sig, at Strandinger finde Sted. Det er imidlertid et væsentligt Spørgsmaal, førend man gaaer ind paa Organisationen af et saadant Redningsvæsen, at man isørveien veed, om de til Redningsvæsenet hørende Apparater i Gæt og Alt svare til Hensigten, nemlig,